

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 4 St 529/17-238

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU
04. 02. 2019
PRIMLJENO

Poslovni broj: 27 PŽ-4590/2018-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivica Omazića, predsjednika vijeća, Davora Pustijanca, suca izvjestitelja i Tatjane Kujundžić Novak, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ISTO d.d., OIB 88502209643, Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, odlučujući o žalbi vjerovnika ISTO GRUPA d.d., OIB 78858201330, Varaždin, A. Šenoe 4-6, protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-529/2017-122 od 11. lipnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 16. siječnja 2019.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-529/2017-122 od 11. lipnja 2018.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem poslovni broj St-529/2017-122 od 11. lipnja 2018. Trgovački sud u Varaždinu izrekao je novčanu kaznu u iznosu od 4.000,00 kn vjerovniku Isto Grupa d.d. Varaždin, zbog vrijeđanja stečajnog upravitelja navodima iz podneska od 1. lipnja 2018.

Prvostupanjski je sud donio pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 318. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ).

Protiv navedenog rješenja Isto Grupa d.d. Varaždin podnijela je žalbu iz svih žalbenih razloga, s prijedlogom da ga ovaj sud ukine.

U obrazloženju žalbe žalitelj u bitnom navodi da je za svoje tvrdnje o ponašanju stečajnog upravitelja priložio dokaze pa nisu paušalne, kako to navodi prvostupanjski sud. Ističe da nije tvrdio da je stečajni upravitelj počinio kazneno djelo, već da je stečajni upravitelj poduzimao radnje koje imaju obilježja kaznenog djela, slijedom čega je protiv njega podnio kaznenu prijavu.

Smatra da je obrazloženje pobijanog rješenja kontradiktorno jer nije jasno je li žalitelj tvrdio ili samo iskazao sumnju u počinjenje kaznenih djela stečajnog upravitelja. Ističe kako

je prvostupanjskom sudu, počevši od 2. svibnja 2018., uputio niz podnesaka kojima ga upozorava na ponašanje stečajnog upravitelja i sud je taj koji je trebao zaštititi stečajne vjerovnike (od nezakonitog postupanja stečajnog upravitelja). Smatra da obavijest o sumnjama u kazneno djelo nije uvreda, već je to bila njegova dužnost prema sudu koji nadzire rad upravitelja (iznošenje stava ili sumnje u obrani nekog prava nije kazneno djelo) i da je protiv stečajnog upravitelja podnio kaznenu prijavu odmah po saznanju za njegove postupke.

Navodi da je stečajni upravitelj raspolagao imovinom koja pripada društvima koja su sudjelovala u podjeli društva Isto d.d. Varaždin (Isto d.d. Varaždin sada u stečaju, Industrogradnja d.d. Varaždin i Isto grupa d.d. Varaždin), na način da je zatražio upis prava vlasništva u zemljišne knjige na nekretninama koje su izvanknjižno vlasništvo žalitelja i trećih osoba, i na taj način je i umanjio žaliteljevu imovinu iako je znao za Plan podjele. Stoga je upozorio sud na nezakonito ponašanje stečajnog upravitelja, u zaštiti svojih imovinskih prava kao i u zaštiti prava svih vjerovnika, pa to ne smatra uvredom ni u kaznenom ni u kojem drugom smislu.

Upire na to da prvostupanjski sud nije ispitao njegove navode, niti ga je obavijestio, ukoliko je smatrao da u ponašanju stečajnog upravitelja nema ništa nezakonito ili sporno. Kako sud nije provjerio njegove navode niti je odgovorio na postavljena pitanja, onemogućio ga je koristiti sva pravna sredstva koja mu pruža zakon, čime mu je onemogućen i pristup sudu (pravo na sud).

U konačnici se poziva na praksu Europskog suda za ljudska prava u predmetu Radobuljac protiv Republike Hrvatske (Zahtjev br. 51000/11), presuda od 28. lipnja 2016. Ističe da zbog radnji stečajnog upravitelja trpi štetu u visini od više stotina milijuna kuna, kolika je vrijednost nekretnina koje je upravitelj „prisvojio“ (uknjižio stečajnog dužnika). Smatra da sud treba sve navode ocijeniti u kontekstu u kojem su dani i predmeta kao cjeline, te primijeniti čl. 10. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Narodne novine - Međunarodni ugovori“ broj: 18/97, 6/99 - pročišćeni tekst, 8/99 - ispravak, 14/02, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06 i 2/10; dalje: Konvencija) glede slobode izražavanja.

Odgovor na žalbu nije podnijet.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredaba čl. 365. st. 2. i čl. 381. ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem, primjenom odredbe čl. 318. st. 1. i 4. ZPP-a novčano kaznio vjerovnika jer je navodima iznesenim u podnesku od 1. lipnja 2018. vrijeđao stečajnog upravitelja Stanka Makara.

Odredbom čl. 318. st. 1. ZPP-a propisano je da ako osoba koja sudjeluje u postupku u podnesku ili na ročištu vrijeđa sud ili druge sudionike u postupku, ometa rad ili se ne pokorava naredbama suda za održavanje reda, odnosno ako to učini osoba koja prisustvuje

ročištu, sud će je opomenuti ili kazniti novčanom kaznom od 500,00 kn do 10.000,00 kn, a može je i udaljiti i kazniti tom novčanom kaznom.

Nesporno je da je žalitelj u obrani svojih prava upozoravao sud na rad stečajnog upravitelja. Naime, žalitelj predmetnim podneskom (kao i ranijim podnescima kako sam navodi) ističe prvostupanjskom sudu svoje izvanknjižno vlasništvo na nekretnini kojom stečajni upravitelj raspolaže. Njegovi komentari su bili usmjereni na način na koji je stečajni upravitelj raspolagao predmetnom nekretninom i stoga su bili strogo ograničeni na njegov rad u stečajnom postupku i odvojeni od kritika usmjerenih na njegove opće kvalitete, bilo u profesionalnom ili nekom drugom smislu.

Dakle, svi žalitelji navodi su upravljani u obranu njegovog prava i sam ističe da nije time vrijeđao stečajnog upravitelja, niti je to bila njegova namjera (njegovi navodi u spomenutom podnesku mogu se ocijeniti kao izjave usmjerene na zaštitu ili ostvarenje njegovih prava dani u kontekstu sudskog postupka, a ne na omalovažavanje suda i stečajnog upravitelja).

Stoga se ovaj sud ne može složiti sa stavom prvostupanjskog suda da su navodi u predmetnom podnesku upravljani na stečajnog upravitelja sa svrhom njegove diskreditacije, odnosno da bi predstavljali uvredu izrečenu na račun te osobe jer sporne izrečene izjave dane u kontekstu sudskog postupka predstavljaju samo kritiku na način izvršavanja obveza od strane stečajnog upravitelja tijekom cjelokupnog postupka.

Slijedom iznijetog valjalo je ukinuti pobijano rješenje bez potrebe vraćanja na ponovan postupak temeljem odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a.

Zagreb, 16. siječnja 2019.

Predsjednik vijeća
Ivica Omazić, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman

U. B. V. 196/19